

Господь, колко е красиво, —
„Нека, — рекълъ, — да цъфне
по цѣлата земя!

И то цъфнало по цѣлата
земя.

По насъ го казватъ минзу-
харъ.

И защото Иисусъ възкръс-
налъ на Великденъ — затова и
по цѣлата земя тоя день цъф-
тятъ минзухаритѣ: все едно, че
пламватъ свѣщи. А душитѣ на
убититѣ дечица се радватъ за-
едно съ ангелитѣ по небето,
защото всички избити отъ Ирода
деца сж на небето ангели.

— Бабко, колко е добъръ
Господь!

— Добъръ, Динко, и никой
лошъ човѣкъ нищо не може
да направи срещу Божиата до-
брота.

Бабата хвана Динка за ржка
и тѣ се спуснаха по долчинка-
та и по пѣтя за вжъщи.

Георги Райчевъ

ПРОЛѢТНО УТРО

Колко чиста е росата
въ пролѣтното утро днесъ! . .
Сякашъ Самъ Христосъ въ цвѣттята
мълкомъ плакалъ е нощесъ.

Какъ просторитѣ ухаятъ
въ тази слънчева страна! . .
Сякашъ Самъ Христосъ отъ рая
дѣха свежа ведрина.

Какъ сж сини висинитѣ,
колко празнично блѣстятъ!
Сякашъ на Христосъ очитѣ
отъ небето ни следятъ.

Колко бодри сж цвѣттята.
напоени съ ароматъ! . .
Сякашъ Самъ Христосъ съ ржката
е разпукалъ всѣки цвѣтъ.

Съ колко радостъ на лицето
припкатъ хиляди деца! . .
Сякашъ на Христосъ сърдцето
бие въ тѣхнитѣ сърдца.

Любомиръ Дойчевъ